

[Pia Christmas-Møller]

Vi håber, at en genfremsættelse af regeringens forslag vil finde flertal her i Folketinget i den kommende samling.

Tilbage står, at vi har nogle strukturproblemer på arbejdsmarkedet, som regeringen lagde op til en løsning af i forbindelse med de forhandlinger, vi havde med Socialdemokratiet og i trepartssammenhæng. Desværre er der et forlis i de forhandlinger i øjeblikket, men det må ikke medføre, at vi glemmer, at de strukturproblemer stadig væk eksisterer og kræver en løsning.

Med hensyn til dagsordenen kan jeg sige, at vi afviser den. Vi kan ikke acceptere ændringer i kommunalfuldmagten.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Må jeg ikke lige tage fat i den allersidste bemærkning, som Pia Christmas-Møller kom med: Vi vil ikke være med til at udvide kommunernes muligheder for at skabe beskæftigelse.

Et øjeblik før skældte fru Pia Christmas-Møller ud over, at unge på bistanstprojekter i Hvorslev Kommune havde SiD blokeret for. Nej, de er blevet blokeret, fordi kommunen ikke havde pengene til at køre dem videre, da den ikke kunne opfylde et krav om, at der skulle være tale om 30 timers arbejde og 8 timers uddannelse for de unge mennesker.

Det er altså for galt, at man kommer og bilder os sådan noget ind herinde. Vi, der står her, ved såmænd godt, at det ikke er rigtigt, men der er dog folk, der hører på det her, som bør vide, hvad sandheden er bag det.

Og så til min ordførertale.

Som allerede sagt af hr. Aage Frandsen stiger arbejdsløsheden katastrofalt. Man kan ikke skjule, at der faktisk er sket en stigning på 31.000 mennesker fra sidste år ved denne her tid. Derudover ved vi, der er over 700.000 mennesker, som går igennem dagpengesystemet pr. år, og deres arbejdsløshed er af stigende længde. Det er altså katastrofalt, det, vi står over for.

Man skulle tro, at når det udregnede tal er på 270.000 ledige, så ville der blive sat massivt ind med nogle løsninger, der skaber job. Desværre ser man, at det, der især bekymrer denne regering – og det har det gjort siden 1982 – er arbejdsløshedsdagpengene. Der prøves igen og igen på at få lavet om på og skåret ned og få rettet til og gjort ved, og der bliver ustandselig hugget hæle og klippet tæer. Det er det, der be-

kymrer mere end noget andet. Det synes jeg er for galt.

Det, der er lagt frem her fra både arbejdsministeren og undervisningsministeren, viser jo ingen dynamik overhovedet. Jeg tænkte: Nå ja, men vi har lige fået en redegørelse fra statsministeren. Nu går jeg da ud og kigger i den for at se, om der – om ikke andet i bilagsafsnittet – står, hvad man vil gøre på de her områder.

Der er stort set ingenting. Det, man gør, er altså, at man udvider med de uddannelsespladser, der her er blevet gjort rede for, og så siger man: Og så overlader vi det til håbet, til det hellige, almindelige erhvervsliv. Bare de får en skattelettelse og sådan lidt, så skal de nok sørge for, at det hele går. Jamen det er den samme politik, der er blevet ført siden 1982, og det er ikke gået. Det går skidt. Alle er enige om, det går skidt. Der er ikke noget i den plan af det, vi taler om her. Det er der altså ikke. Det er for galt.

Mangelen på uddannelseskapacitet i øvrigt skal jeg ikke komme ind på. Jeg skal sige lidt om de uddannelser for de arbejdsløse.

Det er jo en kendt sag, at langt flertallet af arbejdsløse er kvinder, ikke mindst blandt de langtidsløse. Og derfor er der jo også netop lavet en række forsøgsuddannelser for kvinder. Det er noget af det, jeg gerne vil rose regeringen for. Jeg har selv været med til at sætte nogle af tingene i gang for nogle år siden. Jeg mener, tiden er inde til, at vi nu får lavet de dér forsøgsuddannelser om til permanente uddannelser. For det er jo ikke særlig imponerende, at ud af de mange arbejdsløse kommer der 130 kvinder i de her projekter på et år. Det er ærligt talt ikke imponerende. Vi må altså videre med det.

Så til forliget, der blev indgået mellem regeringen og Socialdemokratiet, hvor vi på uddannelsesstilbudsdelen ikke var særlig uenige i princippet, at man skulle uddanne på arbejdsløshedsunderstøttelse. Dér vil jeg godt sige, at nu må der altså se at komme kød på den sag. Det er sådan, at de arbejdsløse stadig væk er i vildrede med hensyn til, hvad de egentlig kan få for uddannelser. Og hvad værre er: Arbejdsformidlingens meldinger lyder også på, at man ikke er helt sikker på, hvad det er for nogle uddannelser, vi kan tilbyde. Og så prøver man at sætte folk til noget, som ikke er ordentligt gennemtænkt, så man risikerer, at folk får nogle nederlag. Ja, man kunne sige, at det er dømt til nederlag, hvis ikke det er noget, de kan klare.